

1961 ರಲ್ಲಿ ಗೋವಾದ ವಿಮೋಚನೆಯು ಭಾರತದ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಏಕೀಕರಣದ ಕೊನೆಯ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಸವಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರದ ಭಾರತೀಯ ಒಕ್ಕೂಟಕ್ಕೆ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಏಕೀಕರಣವು ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಮತ್ತು ಬಹುಮುಖಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದು, ಸವಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸುಗಳೆರಡರಿಂದಲೂ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ಇಲ್ಲಿದೆ:

ಸವಾಲುಗಳು:

1. ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ರಾಜಕೀಯ ಭೂದೃಶ್ಯ: ಭಾರತವು 500 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಆಡಳಿತಗಾರ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ರಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಆಡಳಿತಗಾರರನ್ನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸೇರುವಂತೆ ಮನವೊಲಿಸುವುದು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಸವಾಲಾಗಿತ್ತು.
2. ಆಡಳಿತಗಾರರಿಂದ ಪ್ರತಿರೋಧ: ಕೆಲವು ಆಡಳಿತಗಾರರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದ ಭಾರತವನ್ನು ಸೇರಲು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜೋಧ್‌ಪುರದ ಆಡಳಿತಗಾರನು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪರಿಗಣಿಸಿದನು.
3. ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಮಿಲಿಟರಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು: ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಮತ್ತು ಜುನಾಗಢದಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಲದ ಬಳಕೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಟರಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದ ಮೂಲಕ ಏಕೀಕರಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಯಿತು.
4. ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಏಕೀಕರಣ: ಈ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಒಕ್ಕೂಟಕ್ಕೆ ಸಂಯೋಜಿಸುವುದು ಈ ರಾಜ್ಯಗಳ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ರಚಿಸುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಯಶಸ್ಸುಗಳು:

1. ಸರ್ದಾರ್ ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲ್ ಅವರ ನಾಯಕತ್ವ: "ಭಾರತದ ಉಕ್ಕಿನ ಮನುಷ್ಯ" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಪಟೇಲ್ ಏಕೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದರು, ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಸಂಧಾನದ ಮೂಲಕ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಅನೇಕ ಆಡಳಿತಗಾರರನ್ನು ಮನವೊಲಿಸಿದರು.
2. ಆಪರೇಷನ್ ಪೋಲೋ: ಹೈದರಾಬಾದ್ ಅನ್ನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಏಕೀಕರಿಸುವ ಮಿಲಿಟರಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಭಾರತದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿತು.
3. ಏಕೀಕೃತ ರಾಷ್ಟ್ರದ ರಚನೆ: ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ರಾಜ್ಯಗಳ ಯಶಸ್ವಿ ಏಕೀಕರಣವು ಏಕೀಕೃತ ಮತ್ತು ಸುಸಂಘಟಿತ ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಿತು, ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿರತೆ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕತೆಯನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿತು.

4. ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ: ಏಕೀಕರಣವು ಹೊಸದಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ರಾಜ್ಯಗಳಾದ್ಯಂತ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸಿತು, ಇದು ಸುಧಾರಿತ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಗೋವಾ ವಿಮೋಚನೆ:

1961 ರಲ್ಲಿ ಗೋವಾದ ವಿಮೋಚನೆಯು ಈ ಏಕೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಕೊನೆಯ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಗೋವಾವು 450 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅದರ ಏಕೀಕರಣವನ್ನು ಆಪರೇಷನ್ ವಿಜಯ್ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಲಾಯಿತು, ಇದು ಡಿಸೆಂಬರ್ 17-19, 1961 ರಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಿಲಿಟರಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ದಮನ್ ಮತ್ತು ದಿಯು ಜೊತೆಗೆ ಗೋವಾ ಆಯಿತು. ಭಾರತೀಯ ಒಕ್ಕೂಟದ ಭಾಗ.

ತೀರ್ಮಾನ:

ಭಾರತೀಯ ಒಕ್ಕೂಟಕ್ಕೆ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಏಕೀಕರಣವು ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದ ಯೋಜನೆ, ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕ ಮಾತುಕತೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಒಂದು ಸ್ಮಾರಕ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ದಾರ್ ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲ್ ಅವರಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಾಯಕತ್ವ ಮತ್ತು ಆಪರೇಷನ್ ವಿಜಯ್ ನಂತರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳ ಯಶಸ್ವಿ ಅನುಷ್ಠಾನವು ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿತು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಭಾರತದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿತು ಆದರೆ ಏಕೀಕೃತ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿತು.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ನೈತಿಕತೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜವು ಹೇಗೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ನೈತಿಕತೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ನೈತಿಕತೆಯು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸಮಾಜದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾದ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಗಳ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕರ ಕ್ರಮಗಳು ನ್ಯಾಯ, ಸಮಾನತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಭ್ರಾತೃತ್ವದ ಮೂಲಭೂತ ಆದರ್ಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದನ್ನು ಇದು ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳು:

1. ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮ: ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಾಗಲಿ, ಕಾನೂನಿನ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.
2. ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ: ನಾಗರಿಕರ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ, ಅವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.
3. ಅಧಿಕಾರಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ: ಶಾಸಕಾಂಗ, ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಅಧಿಕಾರದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ.

4. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೌಲ್ಯಗಳು: ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ, ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಪಾರದರ್ಶಕತೆಯಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ:

• ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ: ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ತತ್ವಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ನೈತಿಕತೆಯು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿದೆ.

• ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತತ್ವವನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ: ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

• ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ: ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದು

ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪಾತ್ರ:

1. ನ್ಯಾಯಾಂಗ: ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಮತ್ತು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗವು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

2. ಶಾಸಕಾಂಗ: ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ನಾಗರಿಕರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

3. ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ: ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳು ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.

4. ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗ: ಮುಕ್ತ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

5. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು: ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಅರಿವು ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಬಹುದು.

ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಪಾತ್ರ:

1. ವಕಾಲತ್ತು ಮತ್ತು ಜಾಗೃತಿ: ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು (CSOs) ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಬಹುದು.

2. ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ: ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸಿಎಸ್‌ಒಗಳು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು.

3. ಸಮುದಾಯ ಎಂಗೇಜ್‌ಮೆಂಟ್: ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕರ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿ, ಅವರ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

4. ಕಾನೂನು ನೆರವು: ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅವರ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಕಾನೂನು ನೆರವು ಒದಗಿಸಿ.

5. ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು: ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಮತ್ತು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ ಅಂತರ್ಗತ ಸಮಾಜವನ್ನು ರಚಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ.

ಸಹಕಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು:

- ಪಾಲುದಾರಿಕೆಗಳು: ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜವು ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಉಪಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗ ಮಾಡಬಹುದು.
- ನೀತಿ ಸಮರ್ಥನೆ: ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ನೀತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.
- ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಯಾನಗಳು: ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಅವರ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಲು ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು.